

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217221984
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7217221984.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Jarmily Maximovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: R., o zaplatenie 612,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 11. marca 2020, č. k. 13Csp/241/2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 13Csp/241/2017-66 zo dňa 11.3.2020 a konanie z a s t a v u j e.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom sp. zn. 13Csp/241/2017-66 zo dňa 11.3.2020 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 396,- Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne od 30.11.2014 do zaplatenia, zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 216,98 Eur „s príslušenstvom“ a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29,20 %.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietala nevymáhateľnosť žalovanej pohľadávky z dôvodu, že jej oddĺženia.

3. Podľa zistenia odvolacieho súdu bol uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 26OdK/268/2018 zo dňa 16.7.2018 na majetok žalovanej vyhlásený oddĺžovací konkurz podľa štvrtej časti zák. č. 7/2005 Z. z. a žalovaná bola zbavená všetkých dlhov, ktoré v ňom nebudú uspokojené. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 26OdK/268/2018 zo dňa 7.9.2018 bol konkurz na majetok žalovanej zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

4. Podľa ust. § 166e ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z., v znení neskorších zmien a doplnkov, oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

5. Podľa ust. § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z., v znení neskorších zmien a doplnkov, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

6. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil, z dôvodu, že v dôsledku oddĺženia žalovanej sa žalovaná pohľadávka žalobcu stala nevymáhateľnou.

7. Vzhľadom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu a so zreteľom na to, že z hľadiska trov konania má toto uznesenie povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, v súlade s ust. § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodol odvolací súd tiež o trovách celého konania.

8. Podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Právna teória a súdna prax sú zajedno v tom, že procesné zavinenie za zastavenie konania podľa citovaného ustanovenia zákona je potrebné hodnotiť výlučne z procesného hľadiska, čo znamená, že rozhodujúcimi skutočnosťami pre posúdenie zodpovednosti za zastavenie konania sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zároveň platí, že zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu a zároveň tiež komplexne a extenzívne v tom smere, že za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania je treba považovať napríklad aj žalovaného, ktorý svoj dlh (právnu povinnosť) splní po začatí sporu, a tým vyvolá u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. I na dôvodnosť žaloby je potrebné nazerať procesne, teda bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, nakoľko o veci nemôže byť rozhodnuté meritórne a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 933).

10. Komplexné a extenzívne posudzovanie príčiny zastavenia konania podľa zmienených východísk právnej teórie, v danom prípade predurčovalo neuspokojiť sa len s úvahou, že zastavenie konania, ako zákonný dôsledok vyhlásenia konkurzu, nezavinila žiadna zo strán, ale zohľadniť tiež, že k vyhláseniu oddľžovacieho konkurzu došlo v priebehu konania na návrh žalovanej (§ 166 zák. č. 7/2005 Z. z.). Nakoľko vyhlásenie konkurzu vyvolala žalovaná, nakoľko bez jej návrhu by k oddľženiu podľa platnej právnej úpravy nemohlo dôjsť, je namieste podľa názoru odvolacieho súdu v konečnom dôsledku vyvodiť, že zastavenie konania predsa len možno, čo do zavinenia v širších súvislostiach pripísať jej. Z toho podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania žalobcovi.

11. Odvolací súd i napriek tomu žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko je podľa jeho posúdenia spravodlivé, aby v konaní vynaložené trovy znášal žalobca sám.

12. Podľa ust. § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Citované ustanovenie zákona umožňuje súdu nepriznať nárok na náhradu trov konania strane sporu, ktorej inak tento nárok patrí. Aplikácia citovaného ustanovenia zákona pri rozhodovaní o trovách konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú kumulatívne splnené dve podmienky: jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa a ide o výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti pritom zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. Tá za dôvody hodné osobitného zreteľa považuje najmä neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti prípadu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 942).

14. Odvolací súd má za to, že hoc nárok na náhradu trov konania aj má povahu procesného nároku, čo znamená že pohľadávka na náhradu trov konania vzniká až rozhodnutím súdu o jej priznaní, nezodpovedá účelu sledovaného oddľžením, aby sa len z tohto dôvodu, ktorý fakticky posúva vznik pohľadávky na náhradu trov konania do obdobia po vyhlásení oddľžovacieho konkurzu, a tým ju vylučuje z oddľženia, na úzke procesné prepojenie medzi nevymáhateľnou pohľadávkou a trovami spojenými s jej vymáhaním, neprihliadalo pri usporiadaní nárokov na náhradu trov konania po vyhlásení oddľžovacieho konkurzu. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné mať na zreteli, že zmyslom oddľženia je, vychádzajúc z v ust. § 166 v spojení s ust. 166a ods. 1 písm. a) zák. č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, zbavenie dlžníka všetkých dlhov (až na pohľadávky oddľžením nedotknuté podľa ust. § 166c), ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu. Takto sledovaný účel oddľženia nie je možné

podľa názoru odvolacieho súdu dosiahnuť tým, že náhrada trov, neraz početných, často zdĺhavých a aj čo do hodnoty závažných sporov dlžníka, bude po oddĺžení priznaná veriteľovi. Naopak je žiaduce, aby bolo oddĺženie komplexné v celej šírke hmotnoprávných i procesných aspektov vzťahujúcich sa na nevymáhateľnú pohľadávku. Inak by sa celkom nelogicky stal nevymáhateľný hmotnoprávny nárok, avšak voči dlžníkovi by vznikol a bolo možné vymáhať nárok procesný, ktorý zjednodušene povedané, vznikol ako len vedľajší produkt vymáhania hmotnoprávneho nároku. V potrebe odstrániť túto tvrdosť, ktorá vyplýva pre oddĺžované subjekty z legislatívnej medzery pri úprave budúcich procesných nárokov súvisiacich s pohľadávkami, na ktoré sa oddĺženie vzťahuje, odvolací súd vzhliadol priestor pre mimoriadne uplatnenie sudcovskej moderácie pri rozhodovaní o trovách konania. S jej použitím odvolací súd rozhodol o trovách celého konania tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.